

[Jytte Hilden]

med kommer vi jo videre, for så må regeringen også stå bag, og så har vi rent faktisk fået taget fat på at løse nitratproblemerne, ikke blot til maj eller om et halvt eller et helt år, eller hvornår det nu måtte være. Hvis ministeren bare gik herop og sagde ja, så var det helt fint, så kom vi videre med dette stykke arbejde i folketinget.

Jeg vil godt takke fru Lone Dybkjær for det belærende indlæg med hensyn til, hvad der er godt, og hvad der er dårligt. Jeg har stadig ikke fået noget svar på, om det radikale venstre er enig i substansen, at vi skal have en handlingsplan for dette, at det involverer forskning og oplysning – de radikale plejer at være et parti af bl.a. skolelærere, som godt kan lide at blive oplyst – at vi skal have nogle lovinitiativer på den ene og den anden måde.

Jeg vil gøre den bemærkning – den er lidt polemisk – at vi har aldrig i socialdemokratiet stået på denne talerstol og grædt over, at vi kun er et lille oppositionsparti på 10 medlemmer. Vi er et stort, kraftigt oppositionsparti, som i alle sager har valgt side – måske lidt i modsætning til de radikale på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Hørte jeg ikke meget galt, så hørte jeg i hvert tilfælde, at fru Jytte Hilden stod og peb lidt over, at socialdemokratiet ikke havde hele apparatet bag sig, når de skulle lave sådan noget. Det har vi andre heller ikke, og det har vi aldrig nogen sinde haft.

Forskellen er, at socialdemokratiet har haft det i årevis, og derfor har de kunnet sidde og snørksøve og lade apparatet lave det hele for sig. Så kan jeg egentlig godt forstå, at der opstår nogle problemer, når man kommer i opposition, for så skal man til at lave arbejde selv, og det ved man ikke rigtig hvordan man skal gøre. Det havde jeg også taget højde for, da jeg kritiserede fru Jytte Hilden. Selvfølgelig ville jeg ikke have været så hård i min kritik, hvis det havde været første gang, der lå et forslag, men så hørte jeg, at der havde været et i foråret 1983, og så synes jeg ærlig talt godt, det kunne have været lidt bedre gennemarbejdet, det, der ligger her.

Hvad nu, hvis det blev vedtaget? Ja, så ville man give en besked til regeringen, i første omgang til miljøministeren, om at udarbejde en sådan handlingsplan, og så ville man uden at have fremsat præcise bemærkninger om, hvor man selv ønskede det skulle føre hen, overlade det hele til – ikke bare miljøministeren, men regeringen. Så kunne vi have hundeslagsmålet mellem miljøet og landbruget liggende i regeringen, og så kunne vi få et resultat engang inden udgangen af 1984 – lad os gætte på, det nok ville være omkring den 30. december 1984 – som vi så skulle til at ændre i igen. Det synes jeg faktisk ikke tjener den hensigt, som jeg ganske givet tror har ligget bag forslaget, nemlig at få gjort noget ved nitratforureningen. Jeg mener altså, det er bedre, at vi indser, at vi kommer ingen vegne, før den tåbelige redogørelse ligger der til sommer. Det skal jeg dybt beklage. Men så må man altså være enige om, at så fører man et hug – ikke det lille skub, men et virkeligt hug – og for at kunne tage stilling til, hvad det skal være for et hug, er det altså nødvendigt, at vi andre ved, hvor socialdemokratiet vil hen. Derfor synes jeg, det ville være rimeligt, at fru Jytte Hilden kom med en stillingtagen til, hvor det er, man vil hen med sin oplysningskampagne. Hvad skal den indeholde? Hvad er det for en forskning? Hvad er det for nogle erhvervsinteresser, man vil tage hensyn til? Det er meget godt at stå heroppe og sige, at det er fiskerne, men erhverv er jo meget andet end fiskere, det er også industri, og det er også landbruget. Problemet ligger i, at fru Jytte Hilden nok laver god retorik heroppefra, men er utrolig indholdstom i det, der bliver sagt. Derfor bliver jeg selvfølgelig sur.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Fru Jytte Hilden efterlyste, at jeg kom op på talerstolen og sagde ja. Så var problemerne jo klaret. Nu har jeg ikke for vane at sige ja til hvad som helst, navnlig ikke, hvis man begynder at blande tingene så helt forkert sammen, som fru Jytte Hilden gjorde heroppefra før.

Jeg vil sige klart og utvetydigt ja til, at vi skal have sikret vores grundvand af hensyn til os selv, vore efterkommere, vore børn, for hvis grundvandet ikke er i orden, så løber vi en livsrisiko. Så er den side af sagen væk.